

Forandringer; Dampskibsfarten har antaget meget større Dimensioner og har næsten fortrængt Sejlskibene, vor Fart paa Verdenshavene er tiltaget i høj Grad. Nye Opfindelser, som Motoren og den traadløse Telegraf, er blevet indført paa Søen. Alt dette nødvendiggør en Omformning af Undervisningsprogrammet. Ogsaa maa det erindres, at vore Nabonationer, som er vore Konkurrenter paa Søen, ikke har ladet Hænderne hvile i Skødet som vi, men har forbedret deres Navigationsundervisning efter Nutidens Krav.

Det nu forelagte Lovforslag forekommer os for en stor Del at have taget Hensyn til, hvad her er anført. I Stedet for en tvungen og en frivillig Eksamen er Stoffet fordelt paa to tvungne Eksaminer, af hvilke den første er fornøden for at erholde Styrmandsbeviset, den anden for Skibsførerbeviset. Fordringen til Søfart for Erholdelsen af det førstnævnte Bevis er forkortet fra 5 Aar til 4 Aar efter det fyldte 15de Aar, men samtidigt kræves disse 4 Aars Søfart afsluttet, forinden man indtræder paa Navigationskolen. Naar den første Eksamen er bestaaet, har man med det samme Styrmandsbeviset.

Forinden Eleven indstiller sig til Skibsførereksamen, forlanges dernæst, at han paa ny skal fare i mindst 6 Maaneder enten som 1ste eller 2den Styrmand „udenfor indskrænket Fart“. Han kan derefter igen indtræde paa Skolen og aflægge sin Eksamen, men erholder først sit Skibsførerbevis, naar han har faret i alt 2 Aar som Styrmand eller Sætteskipper og efter det fyldte 25de Aar.

Hvad Eksamensfordringerne angaar, som jo er foreslaet at bestemmes senere ved kongelig Resolution, kender vi — gennem de forskellige Kommissioners Betænkninger — tilstrækkeligt til at kunne udtale os om disse. For det vigtigste Fags — Navigationens — Vedkommende kræves der ingen Forøgelse, men tværtimod mindre. Den besværligste astronomiske Observation — Maanedistance — er nemlig tænkt bortfaldet, og dette, formener vi, er forsvarligt. I de humane Fag er tilkommet Engelsk til den første Eksamen, og Ønskeligheden heraf behøver neppe at motiveres. Dernæst er tilkommet et Fag, som er benævnt Sømandsskab, og som synes at have givet Anledning til en Del Misforstaaelse. Foruden at indeholde Sager, som tidligere fandtes under andre Discipliner, er der herunder optaget Spørgsmaal, som skal sætte Navigatøren bedre i Stand til at beskytte Liv og Gods paa Søen. Under disse skal vi nævne: Manøvre med Sejl- og Dampskibe under vanskelige Forhold, Forholdsregler i Tilfælde af Ildebrand om Bord og i Havaritilfælde, Forfærdigelse af Nødror, Skibes Dokning, Slipsætning, Rensning og Maling. I Maskinlæren er tilføjet et Afsnit om Motorer.

Sluttelig er der tilkommet noget mere Handels- og Retslære, som navnlig gaar ud paa at forklare de eksisterende Love, Søfarten vedkommende.

Af de foretagne Undersøgelser fremgaar, at der til dette Pensum vil udfordres henimod den samme Forberedelsestid til Styrmandseksamen som til den nuværende tvungne Eksamen og 6 Maaneder til Skibsførereksamen, altsaa i alt ca. 18 Maaneders teoretisk Faguddannelse, hvilket neppe kan kaldes en lang Tid for at naa en saa ansvarlig Livsstilling.

Det vil formentlig fremgaa heraf, at det Indtryk, Talere i Tinget har modtaget om, at der ved en forlænget Skoleundervisning særlig tilsigtedes at højne Navigatørstandens Niveau, ikke er berettiget, men at der derimod særlig er tilstræbt en aldeles nødvendig Modernisering af en forældet Skoleplan.

Da der fra flere Sider er rejst Indvendinger imod den Bestemmelse i Forslaget, hvorefter der skal anvendes en Tid af 6 Maaneder til praktisk Arbejde mellem de to Eksaminer, skal vi ønske at ytre os om dette Spørgsmaal. Det vigtigste Fag er utvivlsomt Navigationen med de derunder hørende astronomiske Observationer. Til at forstaa disse udfordres Kendskab til den sfæriske Trigonometri. Denne kan først læres de matematisk studerende paa et ret fremrykket Stadium, og medens man t. Eks. i Tyskland og i Sverige har turdet indlede Undervisningen ved Navigations-skolerne med dette Fag, har man ikke her til Lands troet at kunne forsøge noget saadant. Som en naturlig Følge heraf kommer Undervisningen i disse Observationer ved vore Skoler til kun at bestaa i at lære Eleverne Brugen af trykte Tabeller, hvorved der tillige udkræves en Del udenads Viden. Det maa forekomme ret naturligt, at naar de er kommet i Besiddelse af en vis Kvantitet af saadan Viden, bør denne hamres fast for ikke at glemmes, inden man kan gaa videre, og hertil skulde